

Adresář

společně Česko-Americký Důlný Ústav... Jednoty pro zemědělské účely...

Hlavní jednoty v Montgomery, Minn.

odbyvá své schůze každou úterou... v městečku v ulici F. V. Staška...

Císlo I. v Montgomery, Minn.

odbyvá své schůze každou úterou... v městečku v ulici F. V. Staška...

Císlo III. v St. Paul, Minn.

odbyvá své schůze každou úterou... v městečku v ulici F. V. Staška...

Císlo IV. v Minneapolis

odbyvá své schůze každou úterou... v městečku v ulici F. V. Staška...

Císlo V. v Nové Praze, Minn.

odbyvá své schůze každou úterou... v městečku v ulici F. V. Staška...

Cís. VI. v Hayward, Minn.

odbyvá své schůze první nedělí v měsíci... v městečku v ulici F. V. Staška...

Nová Třeboň, č. VII. v Minn.

odbyvá své schůze každou úterou... v městečku v ulici F. V. Staška...

L. Českoslov. spol. v Denver, Colo.

odbyvá své schůze každou úterou... v městečku v ulici F. V. Staška...

Navštívíte Omahu?

Jest-li ano, neopomeňte zastavit se u prostřed Prahy u starého známého

J. Ondráčka,

1332 již. 13. ul.

který má pro vás vždy nejlepší Omazský ágr, importované koňalky i vína všeho druhu, jakož i dobré doutnalky.

Moje importovaná gránátka jest jediná toho druhu ve městě

Zastavte se u mně a přesvědčte se 41.-1r

Pravé americké... Vystřihněte toto a pošlete nám s plnou vaší adresou a my vám pošleme ZDARMA k prohlídce nejlepší a jediné pravé americké hodinky...

Čechové!

Jedete-li do staré vlasti, račte sobě zapamatovati, že cestující a jejich kufry hned po přistání parolodě do pravují se po železnici bezplatně až do města Bremen.

Kareš & Stotzký,

V BREMEN,

29 BAHNHOFSTRASSE 29

bylo se svými kufry bezpečně do domova dopraviti byli mohli.

Ant. Votava, obchodník s nábytkem i český pohřebník...

Do Morse Bluff, Neb.

Pan Frank Hineš, náš bývalý jednatel, převzal opět jednatelství na svých listů pro Morse Bluff a okolí. Důvěra, že krajane tamější s důvěrou na něho se obrátí, když očkoli mají u nás k vyřízení. On samojediny jest oprávněn nás zastupovati a předplatit přijímatí.

Vyd. Pokroku Západu.

PRO NASI MLADEŽ.

Čestkový memoiry.

Převrátili žeskoslovanskou Národopisnou výstavou v Praze, r. 1895.

Pro "Pokrok Západu" píše JARMI VĚRLEF.

(Překládá:)

Koudela s manželkou a s hosty uvítali v dědčině na pouti, zdrželi se u opičieho divadla a postechli celou truchlou Fausta a Markéta v divadle Kopeckého; potom zasedli na oddech v rybárně a naposled teprve chvátali shlednout dědiny.

Tím ovšem opozdili se za námi a nedohodili nás.

Teď zmizeli. Snad se ztratili? O nikoli, neboť nemýšleli-li se, vidíme tamto Čestmíra.

Vrtí se vedle své babičky, třímá v ruce párek a přikazuje chléb. Koudela s chotí se usmívají naproti vnoučeti a dívají se jeho dílostí.

"Nic ho to neunavuje," těší se děd.

"Jnu, mladé nožky," chvátá manželka.

Výprava Koudelova zasedla v elegantní, se dřeva provedené restauraci vinohradského pivovaru.

Proti restauraci této, podél vysokých stěn zadních částí domů Staré Prahy, umístěna je řada malých krytých krámků, na způsob starých "Kotců", s různým zbožím, hlavně ovšem požitkovým.

O svatodušní neděli bylo na výstavě téměř 58,000 osob, vstupné platících.

V restauracích, na cestách i v pavilonech, všude bylo nabitó.

Ve vinohradské restauraci nebylo židle k dostání. A v tom množství byl všude čilý ruch, všude veselo, plno hovora.

Vedle Koudelů dva hosté se přeli.

"He, dnes máme skoro 58,000 návštěvníků," horlil první. "Tot už celkem jsme dosáhli cifry 94,000 všech výstavních návštěvníků a hnedle budeme mít stotisícovku."

"Hm, tot všechno málo," kroutil se druhý. "O jubilejní výstavě bylo tou dobou už dvakráte tolik. To nedohodíme."

A s hlavou vítězně pozdvíženou pohlížel protějšku ve tvář. Věk dlouho nevítežil.

Cizí host, zaslechnuv hovor, vmlsil se v řeč a poučil pochybovače, že zemská jubilejní výstava slavné paměti měla jiný cíl, praktický totiž, neboť její těžké spočívalo hlavně v tržebné snaze, kdežto výstava Národopisná má cíl pouze poučný, vědecký. Ze tam, kde se tržeb, vědět je úžas, než v městech, kde se poučuje, tot přece jasno.

"Leč k smíchu jest," dokládal cizinec, "pochybovatí o zdaru Národopisné výstavy. I tato výstava beze schodku a ke slávě jména českého skončí úplným zdarem, ba skvělým výsledkem..."

Po večeri Koudelovi měli všechnu pozornost upoutánu k jediné věci.

Před nimi jako pohádkový palác pněla světlá fontána. Skutečný to palác stavbou, podobnou skvělému hudebnímu pavillonu.

Čestmír stále dědouně tahal, chtěje se něčeho o fontáně dovědět. Děd se rozpačitě usmíval. Věděl, že fontána chrlí spousty vod, věděl, že proudy vodní hrají tisícovými barvami, ale víc chuděra nevěděl.

Trn z nohy vytáhl mu proto přisedlého host, který představil se jako novinářský zpravodaj, jal se vykládati o vnitru fontány a jejím zařízení...

Vypravoval: "Také mne, jako tohoto hořka, po shlednutí vnějšku fontány, táhla pochopitelná touha trochu hloub, až k těm klikám a kolům, jimiž se spod země řídí vnějšek velkolepost. Výstavní architekt, pan Dvořák, je příliš ochotný, než aby nevyhověl takovému novinářskému touze. Za chladného večera předvěřejšho sestoupili jsme tedy po ležtíku otvorem v dolním bassinu fontány do jejích hlubin. Matně světlo nasnažovalo nám jen na polo cestě podzemními chodbami, kdež se dosud i za noc muselo pracovati, bychom jili v tomto tůžnu skvělý jas vodních proudů uviděli.

Dojem, jež skýtá podzemní fontána, je při vět rozbázenosti a poloťmém neobyčejný; napadá vás, že jste vstoupili do velikého sklepa pivovarního, jehož chodby nemají arci pravidelnosti a přes tu chvili vyběhají širokým komněm do jiného patra, kamž se musíte znovu po ležtíku vyvípat. Nejrozlehlejší jsou chodby pod vlastní fontánou, jejichž okružní kryto je — právě tak jako plochy trojnásobných kaskád — silným, centimetr tlustým sklem. Pod tímto sklem je pak pohyblivá mašinerie skel barevných, obsluhovaná a méněná řadou dělnků. Pro celou fontánu je vůbec při každé produkci třeba čestného personálu, jenž v hloubce jejího sklepení řídí změny barev a proudy vodní.

Kaskády, rozvržené i pro dolejší část fontány na celou šíři její, budou letos naprostou novinkou, zvyšovanou však i spádem vod se strmé výše altánu, jenž se nad plochou hofejší fontány vypíná. — Ohromné potrubí táhne se všemi klenutými prostorami, propleteno jsouc tlustými dráty vedení elektrického.

Konečně zasvitlo nám nad hlavami matně světlo pošmurného letního večera. Byli jsme právě pod podlahou altánu a vystoupili jsme na jeho plochu. Ze spleti rour, lešen a zdíva tu prokukuje obraz výstavy: před vámi kolos národopisného paláce a hluboko na zad hlavní alejs městem svých pestrých budov. Leč cile jsme posud nedosáhli; do kopule kiosku vstýčen je nový žebřík — a po něm tedy chťe, nechtě, máme-li všechno vidět, nahoru!

"Pozor, to je na vás moc vysoko!" volá z dola pan inženýr Janďourek, jenž instaluje osvětlení altánu pro dobu, kdy voda tryska: nebude. (Dlužno totiž dodat, že lze tentokrát budovu fontány skvěle a barevně osvitit i tehdy, nejsou-li vodopády a trysky spuštěny. Osvětlení "na sucho" zařizuje p. Janďourek, ostatní p. Křížík.)

Novinářská zvědavost táhla nás však ještě výše, až na podlahu eltanového pomebí, nad nímž se teprve klene nová střecha, v kopuli zakončená. S uctivým dtkem sestoupili jsme do altánu a přes dříví odklizeného lešení odešli jsme.

Vnější vzhled fontány je arci mnohem ladnější, než setmělé a rozštělené útroby. Altán zdoben je, jakž viděti, serií rozkošných hlaviček, znázorňujících několik divých i mužských typů lidových a dokonale modelovaných sochou Poppem. V dolním bassinu jest budka "režisérova". Režisér vodních proudů je zkušený strojník, jenž spod své skrýše řídí několika klikami zdvih i spád vodotrysků a kaskád.

Ústřední potrubí je až k bassinu vodou nabitó a jediné otočení kteroukoliv klikou by stačilo, aby hektolitry vody vyrázily nezmontovanými rourami do břicha fontány a tam všechny lidi jako myši utopily. Dojem celku je velkolepý, žasnete přímou, že to mohlo být všechno za dva měsíce nejen instalováno, ale v několika továrnách i provedeno. Nelze se při tom nezmnout, že "autorem" fontány je tentokrát architekt pan Václav Rozšlapil, jenž ji v konstrukci i v zevní architektuře vzorně projektoval.

Se zatajeným dechem naslouchal Čestmír vypravování cizincové. Sledoval slovo za slovem a v myšli tvořil si obraz bludiště podzemního o fontány.

Děd zatím děkoval srdečně panu zpravodaji za výklad.

Nel ještě v teči vručil jej hukot a volání: "Bába, nasdar!"

"Můj božtíku, Čestmíre, už to stříká," jásala babička. Vše vatalo, malí na židle, na stoly.

Fontána byla spuštěna. Mám lžiti dojem, který působí fontána?

Pohleďte jen, uctíte jej. He! Dav před fontánou. Slyšíte, jak jásá, kterák víká bludným potleskem skvělé divadlo, ty stále se měníte proudy zářivých vod?

Cheče znáti pohled, který fontána tvoří? O, toho vyřítiti nelze.

Znáte fontánu z jubilejní výstavy? Nuž, novou představte si neméně skvěle, ale malebněji utvořenou. Při oně tvořily hlavní efekty vysoké mohutné stříky, kdežto národopisná fontána je uspořádána na způsob kaskád, stále se měnících.

Podívejme se jen! Právě vypramenily z bassinu dva světlé čtyřnásobné stříky, jež rázem zase zřalověly a pak se zazelenalý barvou pohádkovou. Výšfk zatřásl celým množstvím, do něhož zalehl šumot valných vod — celá architektura fontány, v jasném světle dvojnásobných graciánů, zalila se avtřetmi proudy. Fontána září.

Překvapuje všechny pochybovače, ba co více, překvapuje nejdůvěřivější očekáván. Je překrásná, kouzelná, velkolepá!

"Ah, to je mlohem ještě krásnější, než před čtyřmi roky!" zní svorně s nekonečných zástupů.

Hra barev i vodních proudů je na nové fontáně skutečně báječná. Skvělé obrysy jejich tvarů mění se přes tu chvili, mění pohádkové své barvy, prolétají se a zjemňují, pak zase mohutně do výše a šíře, zdají se být hned křídlatcem z hned zase požárem, jenž duhovou hrou barev zalil altán nad bassinem i kaskádami.

Čestmír, babička, Koudela i chot nad krásným divadlem byli u vytržení.

Hlahol a zpěv, záře a jas kalila jim síza pohnutí, síza nadšení.

Jak dostali se po fontáně Koudelovi domů, toho nevěděli. Pa matovali je mačkanici u vchodu, na ulicích hluk, šum.

Potom ulehli a dojemem neobyčejného vzrušení, které zračilo se po celou noc v přerozmanitých pohádkových snech.

Ty skončili první den návštěvy Národopisné Výstavy Českoslovanské. Zakončily jej k nepopsání mile.

Čestmír píše domů.

V pondělí svatodušní všichni u Koudelů zaspali.

Dojmy obou věrejších návštěv výstavních a procházky uondaly je notně: spali, jako když je do vody hodí. Ostatně ničeho nezanedbali a museli si odpočinout, když odpoledne chystali se na novou obchůzku po výstavě.

Čestmír sotva učinil zadosť raním povinností, chystal se k důležitějšímu výkonu.

"Budu psáti domů," šeptal babičce, a starucha vážně k jeho úmyslu pokyvovala a dodávala, že mu pomůže.

Děd Koudela snesl chlapeč papír, pero a piják a nechtěje pochodu jeho myšlének rušiti, odešel do svého pokoje.

Vnuč ostal s babičkou sám.

Vybral nejlepší papír, namočil pero a s vážnou tváří jal se psáti nadpis.

Leč hned v začátku stfeti se s babičkou. Tato po starém zvyku mu diktovala takto:

"Pochválen Pán Ježíš Kristus!"

Drazí rodiče!

My Vás nastotískrát pozdravujem a líbáme a tímto listem vědomost Vám dáváme, že jsme se šťastně do Prahy dostali; zároveň důvěru, že Vás oba a téměř řádky ve zdraví vynatrefíme...

"Ale babičko," vrtěl sebou Čest-

mír, "takhle se už nepišo — tak se psávalo před padesáti lety."

"A, vída, chlapče nerozumná," dardila se starost, "jak pak chceš durtit vlastně psáti? Váš budí, hoče, napiš si to tedy podle svého, ale to ti povídám, ať mi napíšeš, že tatínka i maminka posdravují, že jsme zdraví a že se nám tu moe líbí. A nezapomeň —"

"Babičko, babičko!" zasmělo v tom z kuchyně.

Starost vyskočila. "Co pak máš ohtějí?" odběhla, ale víc se nevrátila.

Koudelová slyšela chlapečv spor s babičkou o dopis a proto babičku odvolala.

Čestmír osaměl.

Chvilku se rozmýšlel. Podařilo ruce, stákl hlava, kousal pero. Rovnal myšlénky.

Konečně namočil a jal se psáti. Skládal slovo za slovem a s hodinku vyskočil radostně se židle. "Už to mám!" volal vesele. A se všech stran otvřely se dvře; kde kdo, chvátal přehlednout práce vnučkovy.

Koudela, chot a babička, všichni zasedli za stůl jako soud a po přečtení listu vzdali Čestmírovi zaslouženou pochvalu.

Překládá:

Vhodte poštovní lístek do schránky a dostanete si katalog. Rozmání nejlepších semen kde prodávány. Mnoho noviniek za výběr a ceny správné. Ceník 214 100 stran a 400 vyobrazení v krásných barvách a se správným popisem. Stojí nás 17c jeden, bude vám však zaslan zdarma, když se zmíníte o tomto listu. Iowa Seed Co., Des Moines, Iowa.

Šrotovák. (Prodává se se zvědákem i bez) Rozdrtil klasy kukuřičné a rozemlel soušobně jakékoliv drobné obilí, smíchaje vše dohromady dle množství ždouného. Užívajte kůžovitých drtičů. Zcela rozdrtilé od jiných. Běžt lehečí, jsou trvalé a nejpřítomnější k řízení. Ve 17 velikostech: 2 do 6, 6 do 8 a do 10 kolů sil a v jedné velikosti pro vátříky. Hotovíme též šrotovákky jež rozdrtí jemně klasy kukuřičné i drobné obilí. N. P. Bowsher, 50 Webster St., H13-T20-5m South Bend, Ind.

Spisy vydané našim nákladem. Ležtlnavý koeřf, básně Svatoopluka Čecha, die původního v Rakonsku z: nškoslovanského vydání. Cíta 88 stran. Cena 25 centů. Do Čech zasíláme 11 se zaručením správného dojití za 75 centů. Báhem jednoho roku rozebráno bylo vydání první a uspořádáno druhé americké vydání. Památky českých emigrantů. Naval Tom. Čapek. 89 původními vyobrazeními. Cena vázáno 75 ct. Valdřín, historicko-romantický obraz od Karla Herloca. Cena 60 ct. Dědictví Ardiše, román ve třech dílech, od Dupláise. Cena 60 ct. Po plínoci, román od Václ. Vlčka, 480 velkých stran. Cena 80 centů. Nebezpečný tajemství, román, s anglického o Chas. Reada. 231 stran velkého formátu. Cena 40 centů. Riba a Waterloo, historický román od F. Stolla. 329 stran velkého formátu. Cena 60 centů. Za šest slonov, román od Xaviera de Montépina. 1088 stran velkého formátu. Cena 75c. Rukopisy Království a Zelenohorský, se snímek několika listů prvňjšího a postavou přednáškou o nich od p. J. A. Olivierusa, obsahují 144 str. Cena 25c. Tajemství slonů na Porter Squaru. Napsal B. J. Farjeon; přeloženo z angličtiny. 240 stran velkého formátu. Cena 40ct. Věčný úd, velký román věhlasného romancelce Eugena Sue, 1216 stran, pouze \$1.00. Školní dějiny v Nebraska, Zběstili J. Rostocky. Cena 50 centů. Nový Monte Kristo, napsal Julius Verne; obsahující 376 stran, cena 75c. Tajemný krad v Karpatěch, román od Verne; 170 stran, cen 20c. Bída Hova, aneb tři léta z třiceti, historický román z dějin českých za války třicetileté, od L. Reilataba, přel. V. L. Mocer; 1536 stran — cena \$1.00. Čarům Matky Boží v Paříži, 2111 Emeraldá, spanilá děvě občanská. Román světově známého spisovatele Viktora Hugo. Cíta 512 stran — cena 80c. V Knihovně Americké vychází stále výborné spisy od nejvelikolepších spisovatelů. Každých 14 dnů vyjde sešit o 64 stranách, do roka vyjde 26 sešitů, 1664 stran, obyčejného velkého knižního formátu a předplatit na rok stojí pouze \$1.00.